

ni več viditi, sadje s vejami vred je z drevja zbito, in tudi strehe so strašno poškodovane. Ne sliši se drugega, kakor jok in zdihovanje. Marsikteri, ki je že skoz celo leto vse kupovati moral, in se zavoljo tega zadolžil, bo primoran vse zapustiti, z otroci vred beraško palico u roke vzeti, in Bogajme prosit iti. Kako hočejo taki sromaki in reveži zvišane zemljiščne davke plačevati, kako svoje zemljišča oprostiti, in kako svoje še neplačene davke grajšinam odrajtati? Ako je kdo na svetu usmiljenja vreden, ga je gotovo tak kmet, kateri si je skoz celo leto svoje roke s težkim delom zastonj žulil, se zastonj trudil in zastonj potil! Bog daj! da bi zdihovanje naših žalostnih serc naša vlada zaslišala, in nam u našej revščini pomagala! Kdor hitro pomaga — dvakrat pomaga.

Od Savine. Prijetno sončno vreme pri nas se je zopet v deževje spreobrnilo. Tamni bezgodni oblaki pokrivajo nebó, razlivajo sem ter tje dež in točo iz svojiga krila. Tako je nedeljo, 6. t. m. okoli Celja toča hudo razsajala, ter veliko škodo po poljih uročila: pšenica, turšica, krompir, vse leži pobito! — Tista nesrečna kuga, ki je med slovenskim ljudstvom bila svojo kačjo glavo vzdignila — žganjepivstvo — nekoliko popuša. Zbrihtani ljudje vidijo brezden, u kteriga so se pogrezniti hotli. Gotovo je k temu jako pripomogel imenitni „Duhovsko pastirski glas velike nesreče varovati ljube Slovence,“ kteriga so naš milostljivi knezoškof Labudski u Celju natisniti in med ljudstvo razširiti dali. Želeti je, da bi mogoče bilo, žganjopijo popolnoma spet v njeno ognjeno domovje nazaj pahniti!

J. Š.

Iz Ljubljane. O petek popoldne so se prignali hudi oblaki s točo nad Ljubljano, ki v bližnji okolici ni veliko škode naredila, v fari Marije Device v Polji pa je veliko polja grozno poškodovala. Kakor slišimo, imajo le štirje posestniki svoje zemljiša pri Terzaški družbi zoper škodo toče zavarovane, ki bojo tedaj saj nekoliko odškodovani — vsi drugi nezavarovani ne dobijo od nikodar povračila o svoji veliki nesreči. Letašnje velike škode po toči in ognju nam očitno kažejo, kako potrebna in dobrotljiva bi bila tista naprava, ktero v „Novicah“ že več let priporočamo in zastran ktere sedaj slišimo, da jo misli vlada v svoje roke vzeti: namreč postava, po kateri bi mogel vsak gospodar svoje pahištva in zemljiša zavarovati. Neizrečeno dobrotljiva bi bila ta naprava o 3 rečéh: 1) če se bo vsak gospodar mogel zavarovati, bo tarifa za zavarovanje clo clo majhna od sto gold., 2) bojo nesrečniki vselej gotovo in naglo pomoč imeli, 3) bo beračev in mnogo družih napák manj. Tudi tiste grozne neumnosti od copernic in družih vraž se bojo s tem nar bolj zatèrle. Če je kakošna postava za blagostan vsake dežele potrebna, je gotovo naprava občniga zavarovanja. Naj bi se vlada te občnokoristne naprave brez odlage poprijela! — Že drugič so se letas Dunajski popotniki v Ljubljani močno pritožili, da so zadeli v Radoljškim kantonu na neprečakovane težave in ovére prostiga popotovanja. Težko je o tacih zadevah soditi: kaj je pravo, ker bi se mogla taka reč od obéh strani slišati, — vunder to je želeti, da bi se še ti mervici popotnikov, ki pridejo iz vnanjih krajev na Gorensko, nepotrebne težave ne delale, ktere so vzrok, da taki zdraženi popotniki slabo od Krajske dežele govore, in kakor skušnja kaže, tudi pišejo, kar gotovo deželi nikakor ni v prid! — Še eno drugo željo zastran Gorenskiga imamo pri sercu, ktero pa predložimo našimu c. k. poštnimu, vodstvu, ktero dobrovoljne svete rado posluša in pomaga,

kjer pomagati more. Znano je, da se iz Ljubljane hitrej in bolje kup v Gradec, kakor v Bled pride; tega vzrok je železnica v Gradec, ktere se vé, da si v Bled ne moremo želeti. Potovanje na Gorensko stran vunder polajšati, bi bilo potrebno, da bi poštni voz o takim času (in morebiti tudi večkrat o tednu) iz Krajnja odrinil, da bi ne prišel ravno o polnoči na Otok, kjer ni nobene prave gostivnice za prenočiti, na pot v Bled se podati o polnoči je pa tudi nerodno. Vémo scer, da pošta gré naprej, in da je z drugimi poštami vredjena; ali bi se pa ne dala ta reč saj poleti na kakošno drugo vižo izpeljati? — Ljublj. časnika sta povedala, da ni davnej kar so zasačili nekiga berača, ki se je z lažnjivo pripovedko po Gorenskimi klatil, in nevedne ljudi šuntal, da je cesar vse desetinske in tlačne davke brez odškodovanja odpustil. Prav bi bilo, da bi prišel ta berač pred porotno sodbo, da bi očitno pokazal tisto cesarjevo pismo, v kterim ta postava stoji, od ktere vès drug svét nič ne vé. — Slišali smo od namena slovenske besede in igre v Ljubljanskim gledišu v pripomoč spodobne naprave Prešernoviga spominka; mnogozaželjena bi bila že zares kakošna igra s petjem domačih pesem po tako dolgim praznovanju! — Do konca rožnika je bilo na Krajskim zemljišno oprostenje z 81569 podložnimi dokončano. — V Celjevškim časniku se bere govorica, da železnica ne bo šla čez Ljublj. močirje in Kras; ker se pa v Ljubljani od tega nič ne vé in se železnica čez močirje pridno izdeluje, bo mende tista govorica bosa.

Novičar iz mnogih krajev.

Hude vremena so ta mesec po mnozih deželah veliko škodo napravile. Tudi po Ogerskim in Horvaškim je toča v več krajih polje pobila; v Št. Gothartu na Ogerskim je ubila ženo, ki je živino domú gnala. Na Ogerskim je bil v nekterih krajih potrés. Na Turškim so se proti Metelinskim Otoku prignale silne trópe kobilic, kterih veči del je pa vihar v morje zagnal, 10 ur krog morja je bilo vse polno te živali, ki je na nekterih krajih v 3 čevlje visocih kupih ležala. — Na 28. dan t. m. ko bo sonce mraknilo, so že v mnogih krajih prepovedani somnji in vsakoršni koli veči shodi. — Ministerstvo kupčije je dovolilo za popravo ceste med Arnoldštejnami in Trebižam na Koroškim 100,000 gold. — Zavolj goveje kuge na Ogerskim ne smejo od ondot goved drugod, kakor po železnici na Dunaj peljati, da se kuga nikodar ne zatrosi. — Nova zopet ojestrejši postava je prišla za časopise in zastran vunanjih bukev. — V vojaški granici je vikši povelništvo prepovedalo napravo kmetijskih podružnic; zagrebska kmetijska družba se je pritožila pri ministerstvu zavoljo tega. — Železnica se bo neki clo od Karlovca delala. — Perva poskušnja čez en del železnice po gori Semering je bila srečna. — Na Serbskim je bilo ni davnej dete rojeno z dvema glavama, ki je pa koj po kerstu umerlo. — Na Koroškim je okoli 6000 brahorastih bedakov, za ktere Celjevški časnik po pravici prosi, da naj bi se jih ljudomili usmiliti in jih saj za ložji delo vadili. — Sv. oče papež, vedno bolj bolehn, so se podali na deželo v svoj grad Gandolfo, kamor jih je plemenična straža in oddelk oklepnikov spremil. — Letas bo 100 let kar na Pruskim krompir sadijo; kmetijska družba bo praznovala ta spomin s kosilam, pri kateri se bojo povabljeni kmetovavci s krompirjem po slavni kuharjih na 100 viž pripravljenim gostovali.